

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že prijatý článok 45 ods. 8 napadnutého nariadenia prekračuje rámec splnomocnenia stanovený nariadením (EÚ) č. 1307/2013⁽¹⁾, a v skutočnosti odníma podstatu možnostiam poskytnutým členským štátom tým, že ukladá obmedzujúcu podmienku, ktorá predpokladá nový výklad možností priznaných uvedeným štátom základným legislatívnym aktom.

Žalobca takisto tvrdí, že odôvodnenia v napadnutom nariadení nepredstavujú dostatočné a podrobné odôvodnenie. Podľa jeho názoru zmena splnomocňujúceho ustanovenia takéhoto rozsahu v praxi neumožňuje jasne pochopiť splnomocňujúce ustanovenie, o ktoré sa Komisia opierala, a jeho presný rozsah, čo prakticky znemožňuje skúmanie potrebné z hľadiska právnej istoty.

Žalobca tiež uvádza, že prijaté predpisy prijaté Komisiou zavádzajú diskrimináciu, pokiaľ ide o rastlinné druhy nazývané mladiny s krátkodobým striedaním, a konkrétne vo vzťahu k poľnohospodárom, ktorí ich chcú pestovať. Výsadby alebo pestovatelia obidvoch druhov sa nachádzajú v rovnakej situácii, pričom nie je odôvodnené rozlišovanie medzi nimi na základe druhov, ktoré chcú vysiatať.

Ďalej žalobca tvrdí, že pri vyjednávaní týkajúcom sa splnomocňujúceho nariadenia Komisia bránila tomu, aby členské štáty mali možnosť kvalifikovať ako plochy využívané v ekologickom záujme plochy, na ktorých rastú mladiny s krátkodobým striedaním. Podľa žalobcu všetko nasvedčuje tomu, že Komisia chcela tejto možnosti zabrániť prostredníctvom napadnutého predpisu, čím sa dopustila prekročenia právomoci.

Napokon žalobca tvrdí, že napadnuté nariadenie porušuje najmä zásadu právnej istoty, keďže jednak jeho článok 45 ods. 8 nie je v niektorých aspektoch jasný, a jednak preto, že nariadenie nezaručuje dostatočné prechodné obdobie pred nadobudnutím účinnosti na účely prípravy na takúto významnú zmenu. Tvrdí, že bola porušená tiež zásada legitímnej dôvery, keďže Komisia v ustanoveniach o nadobudnutí účinnosti nezohľadnila, že v poľnohospodárstve je nevyhnutné dlhšie prechodné obdobie. Rovnako tvrdí, že napadnutý akt porušuje právo vlastníť majetok zakotvené v článku 17 Charty základných práva Európskej únie.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá priamych platieb pre poľnohospodárov na základe režimov podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 637/2008 a nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 (Ú. v. EÚ L 347, s. 608).

Žaloba podaná 22. septembra 2014 – Slovensko v. Komisia

(Vec T-678/14)

(2014/C 448/36)

Jazyk konania: slovenčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Slovenská republika (v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil rozhodnutie Komisie, obsiahnuté v liste z 15. júla 2014, ktorým Komisia požaduje od Slovenskej republiky sprístupnenie finančných prostriedkov zodpovedajúcich strate tradičných vlastných zdrojov, za neplatné; a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci Komisie

Podľa Slovenskej republiky Komisia na vydanie napadnutého rozhodnutia nemá právomoc. Žiadne ustanovenie práva EÚ nezveruje Komisii právomoc konať tak, ako konala vydaním napadnutého rozhodnutia, a to právomoc, aby v nadväznosti na vyčíslenie výšky straty tradičných vlastných zdrojov v podobe nevybratého dovozného cla zaviazala členský štát, ktorý nebol zodpovedný za vymieranie a výber uvedeného cla, aby sprístupnil finančné prostriedky v ňou stanovenej výške, ktorá podľa nej zodpovedá uvedenej strate.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení požiadavky právnej istoty

Ak by aj Komisia na vydanie napadnutého rozhodnutia právomoc mala (*quod non*), v tomto prípade Komisia podľa Slovenskej republiky porušila zásadu právnej istoty. Povinnosť Slovenskej republiky, ktorú jej ukladá napadnuté rozhodnutie, podľa jej názoru pred jeho vydaním nebolo možné rozumne predvídať.

3. Tretí žalobný dôvod založený na nesprávnom vykonaní právomoci zo strany Komisie

Ak by aj Komisia na vydanie napadnutého rozhodnutia právomoc mala a vydaním napadnutého rozhodnutia by zároveň konala v súlade so zásadou právnej istoty (*quod non*), svoju právomoc podľa Slovenskej republiky v tomto prípade nevykonala správne. V prvom rade sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, nakoľko žiada od Slovenskej republiky finančné prostriedky napriek tomu, že k strate tradičných vlastných zdrojov nedošlo vôbec, resp. k nej nedošlo v priamom dôsledku udalostí, ktoré Komisia pripisuje Slovenskej republike. V druhom rade sa Komisia dopustila porušenia práva Slovenskej republiky na obhajobu a zásady riadnej správy vecí verejných.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia

Slovenská republika v rámci tohto žalobného dôvodu tvrdí, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má viaceré nedostatky, kvôli ktorým je potrebné ho označiť za nedostatočné, čo predstavuje porušenie podstatných procesných predpisov a je zároveň v rozpore s požiadavkami právnej istoty. Komisia podľa Slovenskej republiky v napadnutom rozhodnutí neuviedla právny základ napadnutého rozhodnutia. Taktiež vôbec neobjasnila pôvod a základ niektorých svojich záverov. Napokon je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia podľa Slovenskej republiky v určitom ohľade zmätočné.

Žaloba podaná 19. septembra 2014 – European Dynamics Luxembursko a Evropaïki Dynamiki/ Komisia

(Vec T-698/14)

(2014/C 448/37)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyne: European Dynamics Luxembursko SA (Ettelbrück, Luxembursko) Evropaïki Dynamiki-Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Grécko) (v zastúpení: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Európska komisia